

Cabrera, la polèmica sense fi

El Parc de Cabrera en perill

La guerra entre defensors i detractors de les restriccions de navegació i fondeig al Parc Nacional de Cabrera no s'aturen. Aquest estiu han arribat a un punt culminant amb una manifestació marítima a l'arxipèlag.

El Parc Nacional Marítim i Terrestre de l'Arxipèlag de Cabrera ha tornat a ser notícia aquest final d'estiu. Sembla que la polèmica persegueix, com una maledicció, aquest paradís natural.

Durant anys, la societat balear (associacions ecologistes, però també el món cívic, cultural, etc.) demanà que els militars se n'anassin de l'arxipèlag, ja que la seva presència, amb maniobres militars amb foc real, era fortament impactant per al medi natural.

Després d'anys, els militars anunciaren que renunciaven al foc real.

Les peticions perquè Cabrera fos declarat Parc Natural s'anaren fent cada vegada més generalitzades. Al final, el mes d'abril de 1991 les Corts Generals aprovaren la Llei 14/1991 que declara l'arxipèlag Parc Nacional Marítim i Terrestre atesos els seus excepcionals valors naturals i paisatgístics. D'aquesta manera, es protegien més de 10.000 ha, de les quals 1.836 corresponen a illes i illots, i la resta al medi marí.

Però la declaració de les Corts no implicà la sortida dels militars, simplement prohibia les maniobres en massa. Ja era un començament força estrany per a un parc. Diverses veus es mostraren disconformes amb aquesta fórmula, però la llei de protecció semblava prou conservacionista perquè Cabrera es convertís en una zona realment protegida.

LES PROTESTES ANTI-RESTRICCIONS

La declaració de Cabrera com a Parc Natural dugué com a conseqüència la necessitat de redactar un pla d'ús, en què

La declaració de Cabrera com a Parc Natural va obligar a redactar-ne un pla d'ús

ARXIU

l'accés a l'arxipèlag ja tingués les mínimes restriccions per assegurar que la fauna i flora marítima i terrestre no patissin les inclemències d'una massiva arribada de visitants, tal i com havia passat anys enrere.

Entre d'altres prohibicions i limitacions, les normes provisionals assignaven una quota diària de fondeig màxima de 50 embarcacions i un permís -expedit per l'Ikona- per a navegar per les aigües del parc.

quedaria reflectit exactament el que es pot i el que no es pot fer. Mentreno s'aprovi aquest pla, el Patronat del Parc dictà unes normes provisionals. Això era la primavera de l'any 1991. L'objectiu d'aquestes normes era que durant l'estiu, època en què nombroses embarcacions visiten Cabrera,

Aquestes normes elementals per accedir a un parc natural ben aviat trobaren una resistència aferrissada. Els representants dels clubs nàutico-esportius de l'illa començaren a mobilitzar-se. Durant tot l'estiu del 1991 es multiplicaren les protestes. Els navegants -una part d'ells- reclama-

L. Casanovas

Sembla que la reialesa espanyola no veu bé les limitacions de fondeig a l'illa.

ARXIU

ven el lliure accés a Cabrera, tant pel que fa a la navegació com al fondeig. Des d'Icna i grups ecologistes es contraatacava dient que la quota de fondeig no s'havia complert mai i que, per tant, estaven fora de lloc les protestes. La polèmica s'anà escalfant i amb l'acabament de l'estiu no s'aturà. Els clubs nàutics van iniciar la recollida de firmes per a utilitzar per primera vegada la iniciativa legislativa popular davant del Parlament Autònom. Es pretenia forçar el Parlament, a través d'aquesta possibilitat de participació popular, perquè instàs les Corts a canviar la llei de protecció de Cabrera.

El govern autònom (PP) donà un clar suport a les reivindicacions dels nàutics. Els promotors de l'iniciativa eren Antoni Ginard (president del Club Nàutic de S'Estanyol i militant del PP) i Gaspar Oliver (ex-conseller d'Indústria, actual president d'IFEBAL -l'institució de fires de les Balears-, batlle de Llucmajor pel PP i president del PP-Mallorca).

A la fi de l'any 1991 aquesta iniciativa aconseguí arregar prop de 14.000 firmes, de les qual són autenticades unes 13.000 (la població de Mallorca és de prop de 600.000 persones). Actualment la iniciativa està en fase de comissió. Si fos aprovat pel Parlament, passaria a les Corts.

LA MANIFESTACIÓ NÀUTICA

Lluny d'esvaire la polèmica, durant l'estiu les pressions dels nàutics s'han incrementat considerablement. El punt mà-

¿Pressions reials per a desprotegir Cabrera?

Durant l'estiu del 1991 circularen per Mallorca rumors segons els quals certs membres de la reialesa espanyola no veien bé la limitació del fondeig i la navegació per Cabrera. Els mitjans de comunicació es feren ressò d'unes declaracions fetes per Joan de Borbó, pare del rei Joan Carles, en què criticava les limitacions. També es parlà molt de la suposada irritació del rei.

Rumors certs o no, sí que és veritat que l'organització Greenpeace -presidida pel mallorquí Xavier Pastor- adreçà una carta al rei. La carta fou extractada per EL TEMPS (núm. 414). En ella Pastor recorda "l'interès demostrat per S.M. en els temes relacionats amb la protecció de la naturalesa", interès que "també ha estat demostrat per S.A.R. el príncep Felip"; i s'estranya el president de Greenpeace de "l'ús que del nom de Sa Majestat estan fent determinats sectors socials i polítics de les illes per enfortir les seves posicions en relació al tema de Cabrera". Seguidament, Pastor recorda l'actual protecció de Cabrera per llei orgànica aprovada per les Corts "i sancionada per Sa Majestat", i fa referència a la interpretació que es fa de la llei, "excessivament permissiva", però acceptada per a "facilitar un acord entre les distintes parts interessades (...) Lamentablement no ha estat aquesta l'actitud mostrada per l'influent grup de pressió format pels directius de clubs nàutics, fabricants d'embarcacions d'esplai i constructors de ports esportius. A ells se'ls ha unit un sector minoritari de navegants que, incapaços de sacrificar els

seus interessos personals a la protecció d'una minúscula part del fons del litoral balear, s'estan dedicant a l'eliminació de qualsevol restricció a la navegació i al fondeig en el parc de Cabrera, uns esforços que mereixien uns objectius més dignes".

Tot plegat una polèmica que des de molts sectors de Mallorca no s'acaba d'entendre, potser perquè la majoria de mallorquins no tenen vaixell.

Miquel Payeras

El rei també va ser informat que "des de fa un any alguns representants del sector oposat [a les restriccions] fan circular insistentment i de forma interessada el rumor que tant Sa Majestat com altres membres de la família reial, en concret S.A.R. el comte de Barcelona comparteixen les seves opinions negatives a la gestió de la part marítima del parc. Després d'afirmar que no es creu en aquestes afirmacions perquè "el Rei mai no desautoritzaria una reglamentació legítimament aprovada pels representants polítics dels ciutadans", adverteix, "si estiguérem errats" seria "pel fet que Sa Majestat tal vegada només té l'oportunitat de pulsar les opinions al respecte d'un sector molt concret de la societat: el que evoluciona al seu voltant en l'ambient de clubs nàutics i ports esportius de Mallorca". I si fos així, "amb tot el respecte que la Corona ens mereix, ens atrevim a suplicar a Sa Majestat que ens ofereixi l'oportunitat de fer-li arribar igualment i d'una forma directa l'opinió dels amplis sectors de la societat que donen suport activament a les mesures de protecció de Cabrera".

Segons les fonts consultades per EL TEMPS, la carta fou contestada per la Casa Reial amb una protocolària resposta en què es deia que el rei no podia entrar en judici sobre la legislació vigent.

M. P.